

סיפור ההצלחה של ליזה בביוף, הילדה

מרחוב שלוש שבכוחות עצמה הגיעה למעמד האשה האידיאלית

עשר שעות של עבודה גופנית מפי רכת, של עמידה בלתי פוסקת על הרגליים, של מגע ישיר עם אוסף מורכב של נשים קפריזיות, עשויות להתייש גם את כוחותיו של הגבר החסון והמוצק ביותר. אחרי יום שכזה רק טיבעי הוא שכל אדם נורמלי ירצה לברוח אל השקט והמנוחה ויודקק למנה גדושה של התאוששות. ליזה בביוף, אשה דקיקה ושבירה, מתחילה רק אז לחיות. במשך כעשר שעות כל יום היא מנצחת

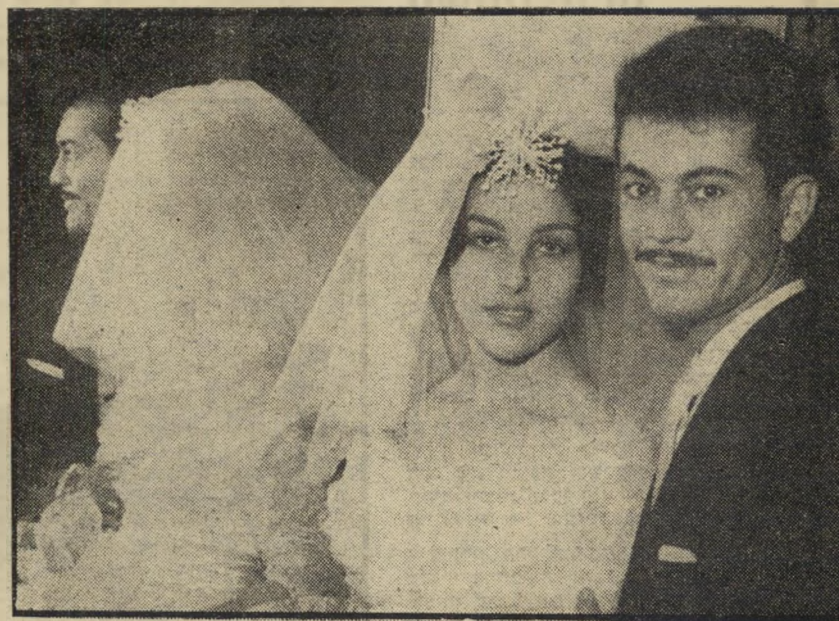
בת 3 ליזה כילדה שמנומת ב' שכונת שבזי בתל-אביב, בת שנייה למישפחה בת שש בנות, שגדלה בתל-אביב הקטנה באווירה שמרנית. בתמונה משמאל: ליזה כיום, בת 29.

בת 16 ליזה כתלמידת בית-ספר תיכון. באותה תקופה כבר יצאה עם החבר הקבוע הראשון שלה, שהפך אחר-כך לבעלה.

על אחד העסקים הסואנים ביותר של תל-אביב: מיספרת-נשים הומה. היא מנהלת את העסק, מפקחת על העובדים, מטפלת בעצמה בעיצוב קווי התיסרוקות של כמה מהמפורסמות שביהפיות העיר, ומאזינה בסבלנות ובאורך-רוח לבעיותיהן, תלונותיהן ורצונותיהן של עשרות נשים שי המיספרה הפכה עבורן מוסד של בילוי חברתי. ואז, כשנדמה שהיא תשושה ורצוי זה ועומדת לכרוע תחת נטל העבודה, היא מתחילה בחיים חדשים.

היא דוהרת או לביתה, כשהיא נוהגת בעצמה במכוניתה, לטפל בשתי בנות. היא מסוגלת או להפשיל שרולים, להתייצב ב' מיטבח ולבשל כמו ידה ארוחה לתריסר

דויד וליזה ביום כלולותיהם. היא היתה אז בת 17 בלבד — הוא בן 20, שעבד כטרקטוריסט. זוג ללא דירה, ללא רכוש וללא אמצעים, שבכוחות עצמו, בעבודה קשה ומפרכת פילס לעצמו דרך בסולם ההצלחה.

ספריית הצמרת

עיצוב התיסרוקות אינו רק בגדר עבודה או פרנסה עבור ליזה. היא מתייחסת לעבודתה כאל מלאכת יצירה, משקיעה בה את כל דימיונה וכוחה. עיצוב הגדול שלה, כאן מנית כדי להדגים

אשה לבו

אנשים או יותר, להם תשמש כמארחת בהמשך הערב. והארוחות היוצאות ממיט' בחה לא היו מביישות גם את המיסעדות המעולות ביותר לאינייטטס. היא יכולה או להחליף צורה, להתכונן להופעה באי רוע חברתי כלשהו. מובטח שהיא תיראה שם רעננה, תוססת ועליוזה כאילו בילתה את כל יומה במנוחה ובטיפוח עצמה. ב' יופיה ובהופעתה המקורית והאלגנטית, רק סביר הוא שתשמש מוקד של התעניינות וסקרנות.

אם יהיה זה ערב של בילויים, ניתן יהיה לראות אותה מתנועעת במשך שעות ארוכות למיקצבי המנגינות בתן ובתנור עות שהיו מקנים לה מייד חווה בטוח של הופעה כרקדנית מיקצועית.

בציבור היא נודעת כספריית-צמרת. זהו מושג שבפ' איסטניסים רבים הוא מושמע בילזול, כמושג מייצג את מה שהפך ל' אחד מסמלי המעמד החברתי של חברתי